

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 — 50 .
 Egy hóra . . . . . — 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kármelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet

Egyes szám ára 12 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

AUGUSZTUS.

A nagy Augusztus
 Ha tudta volna,
 Hogy ez a hónap
 Lesz ilyenforma:
 Nem hagyta volna
 Tán önfensége
 Rákeresztelni
 Saját nevére.

Ez az a hónap,
 Melyben az ember
 Kánikuláról
 Beszélni sem mer,
 Csak a hűsítőt
 Szedi a torka,
 S maga megerjed
 Mint az uborka.

Mikor e hónap
 Szép csendbe' megjön,
 Ugorkává lesz
 Minden e földön.
 Olyan csodás a
 Meleg hatása,
 Példát hozok fel,
 Hogy kiki lássa.

Ez az a hónap,
 Melyben egy pajtás
 (Nem is vidéki,
 De pesti hajtás)
 Halála hírét
 Saját lapjában
 Olvasta egy szép
 Nap folyamában.

Ez az a hónap,
 Melyben fel szoktak
 Támadni (lapban)
 Régi halottak.
 S viszont sok élőt
 Nyel a sir torka,
 Mig kitűnik, hogy
 Mind csak uborka.

Ez az a hónap,
 Hol összegyűlnek
 A lapszerkesztők
 S kongresszust ülnek.
 Hogy eltöröljék
 Jó büntetésül,
 Az augusztus hót
 A föld színéről.

Az utolsó győri boszorkány.

Nem a mai, modern értelemben vett boszorkányt értem, mert akkor hogy is mondhatnám, hogy — „utolsó“?! Legyenek tehát megnyugtatta az ifjú vők, kik e czim olvastára azonnal a napokra és a nyugalmazott beamterek és egyéb ezüstlakodalmas esaládapák, akik meg rögtön az életpárjukra gondoltak. Sőt még a magam feleségét vagy napamat sem akarom itt kifigurázni, mert hála isten, napam ninesen, feleségem meg nem is volt.

Legyenek nyugodtan azok is, akik a czim láttára fogadást tettek, hogy ezentul ágyukban felkőnyökölve nem várják többé meg későn hazavetődő férjüket, zimankós időben, háromfertály óráig a kapu előtt, hanem beeresztik az első esengetésre: sem azután — mivel aludni akarnak — nem tartják őt predikációval hajnal hasadásig s közbe-közbe vizes korsó oldalával vagy egyéb ilyen asszony-mordálylyal sem duplázvák, a hamvas cizca meg a meztelen kutya szőnyegen gubbasztó társaságába. Legyen nyugodt az én Petyók pajtásom „édes lelkem jó napamasszony“-a is. Nem arra nézvest irok én most, hogy máskor, ha már éppen ájulni akar, ne keresse ki magának előbb a legalkalmasabb foteült, és ha felocsudik, ne álljon elő mindjárt azzal, hogy: „ah, hol vagyok?“ nyomban pedig ne rikoltsa el magát könybe, kinba, gyászba borulva, hogy ő legboldogtalanabb anyja, hogy gyermekét megöli a Petyók, gyermekét, akinél nincs jobb, szebb anyja a földnek, s hogy ne is „ölje el magát“, legalább ily nem kötelező ígéretszerűleg: ne!

Mondtam már, hogy nem a mai modern boszorkányokról szól az ének.

Egy régi, régi, kétszáz év előtti jegyzőkönyvre és ítéletre akadtam minap kutatásaim közben a városi levéltárban. El van ott mondva bőven, hogy mit is tett legyen Bolla Orsolya asszonyom, amiért őt boszorkánynak kimondani s azért tűzhalálra ítélni kellett.

Tette pedig Bolla Orsolyáné asszonyom azt, hogy midőn egy ép egészséges emberre megharagudott, hát szépen elküldött neki hólyagos füvet, amitől az „hosszadalmas“ nyavalyába esett; bizonyosan a nyavalyások kö-

zül egy se panaszkodott, hogy a nyavalyájuk tulságos rövid ideig tartott. Sőt még egy erős bizonyíték is volt ellene, mert többen látták, hogy a szentiváni tűzkor szedett a réten búbajos füveket. (Hogy azokat a tanukat, akik megismerték, hogy azok a füvek „búbajos“-ok, nem kapták le, rögtön a tiz körmikről, mint szintén kétségtelen boszorkányokat, arról a jegyzőkönyv már nem beszél.) Sőt mivel a boszorkányság ez okokból a napnál világosabbá vált, az asszony ártatlanságára pedig akkori szokás szerint, a bírák egyike sem esküdt meg, következőleg szegény Bolláné asszonyom máglyára lett ítélve.

Hogy az ítélet végre lett-e hajtván, arról későbbi irat nem beszél, hanem hogy az meglett hozva s arról, valamint arról is felelek, hogy az szóról-szóra így hangzik:

„Deliberatum est: Minthogy az vádlott asszony, az Előbbeni Terminuson vett Deliberationak eleget nem tett, az állított conjuratorok közül csak egy sem akarván az Törvényszék módgya és Rendi szerint mellette meg Eskünyyi, másfelől pedig az a Producált Inquisitionban megnevezett Bizonságvallási is nehezített a vádlott cselekedésit, arra nézve azon asszony, mint a féle Ördögös, Búbajos és Varázsló Embervesztő, Érdem szerint megbüntetik és Elevenen Tüze ítéltetik. Előbb pedig Hasonló, Gonosz és Ördögös Tetteinek nyilvánkoztatására nézve megkinoztatik.“

Tehát még kintpadra is vonták előbb szegény Bolláné asszonyomat, aki, ha igazán boszorkány volt, mint az ítélet kimondja, jobban tette volna, ha magát, vagy a bírát, vagy a hóhérokat is elboszorkányozta volna az ítélet végrehajtása előtt.

Ez volt Győrött az utolsó boszorkányper, kerek 200 esztendő előtt, azóta többé ilyen jegyzőkönyv, vagy ítélet nem szól hasonló dolgokról a levéltárban. Irtózáttal olvassa az ember a tűz-halálra szóló ítéletet, nem azért a balgaságért hogy a bírák hittek még a boszorkányokban, hanem azon csekélységért, amit vádlott elkövetett. Hiszen a Petyók pajtásom azt mondja, hogy ha Bolláné asszonyom élne még most is, — máig is eleserélné az édes, lelkem jó napamasszonyával!

Én meg rögtön elvinném feleségül.

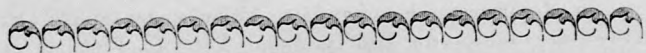
Forgó szel.

Lapszerkesztők kongresszusa.

A vidéki lapszerkesztők kongresszusáról cikkeznek a lapok. Eddig már 9 memorandum jelent meg, melyek mindannyian hangsúlyozzák, hogy a „helyzet javítása“ képezi a kongresszus legfőbb feladatát. Minthogy a helyzet javítása csakis a mi tervünk szerint lehető, itt közöljük azon pontozatokat, melyeket a kongresszuson indítványozni fogunk

Mondja ki a gyűlés határozatilag, hogy:

1. Minden vidéki hírlapra tartozik 500 ember előfizetni.
2. Hirdetésnek oly mennyiségben kell lenni, hogy egy szám hirdetéseinak jövedelme 65 frt 72 kr legyen.
3. A főszerkesztő, a bel- és külmunkatársak cikkeit a közönség a legnagyobb élvezettel tartozik olvasni.
4. Az ollózások és 1 frt 30 krajezáros reklám-cikkek, úgy a nyomtatva megküldött vezércikkek, melyek egyszerre 9 lapban jelennek meg, ezentul igen érdekes eredeti cikkek gyanánt mohón olvastassanak.
5. Tekintélyszerzés céljából minden vidéki szerkesztő egyszersmind örökös főrendiházi tag legyen. Ezek volnának a legsürgösebb tennivalók, ezektől lehet föltétlen sikert várni.

Pagát Pepi ultimói.

Hitelben készült kabátnak ne nézd a bélését.

Pumpolni arany, lumpolni ezüst.

Kamatnál a láb a fő.

Addig idd a sört, még hideg.

Tíz forint adósságnak is száz a vége.

Nem az a kérdés, hogy ki, hanem hogy milyen — balek.

VÁCZI ÉLMÉNYEK.

— Egy szuszra elbeszélve. —

Anna, egy pohár sört!
No, annyit mondhatok gyerekek, hogy ha itt nem volnék, szeretnék ott lenni akár örökké. Az valami nagyszerű, amilyen élet van ott. Az a Vác, az egy olyan város, hogy Páris és Abda között foglal helyet. Ott van mellette a Duna. Hanem az nem ilyen ám, mint miná-lunk, ott fölfelé folyik, aztán olyan széles, mint a fekete tenger. Tudod Viktor az, amelyik Amerikában van. Hát amint én kiszálltam, mindjárt kívül találkoztam? egy ismeretlennel. No, ennek az öröme egy eső-

dest mulatunk, de összevesztünk, mert az is annyit akart beszélni, mint én. Bemegyek aztán az államfőháza, hát megszólít ám valaki. Nézem ki az, hát látom, hogy senki. Bemegyek, mondom: én ez és ez vagyok, nyolcz napra jöttem, ha szívesen látnának. Azzal csak elvezetett engem egy emeletes lakosztályba, három szoba volt egymásbanyíló, pompás butorok, szófa, minden, ami a szemnek szájnak tetszik, az minden megvolt, csak egy hiányzott: egészséges beszélő kom-pánia. Lementem az udvarra, ott találtam két szociálistát. No ez kellett nekem. Tudtak ezek beszélni! Leültünk egy padra, azok kifejtették nekem a kommunizmus alapjait, én igazat adtam nekik; aztán én kezdtem nekik beszédet tartani a klasszikus zene spóráinak baccillusszerű autográfiájáról. Tudod, az autográfia az olyan, mint a fotografia, csak hogy egészen más. Anna, hozzon egy pohárral! kiáltottam gyakran, de persze nem hoztak. Melegem volt, de bezzeg izzadt a két német is a hallgatásban. Az egyik másnapra meghalt. Éjjel velem álmódott, azt álmodta, hogy én beszélek neki, fülgöresöt kapott s szörnyet halt. A keze oda volt szorítva a füléhez. Elég az hozzá, elmondom a házi rendet. Reggel 7-kor kell felkelni, ilyenkor bejön a huszár, akinek ott kell strázsálni az ajtóban egész éjjel, hogy nem kell-e viz, vagy valami. Ekkor kirendelik az embert a főtérre, ott imádkozni kell. Azután van a reggeli. A többiek rántott levest kaptak, nekünk azonban szabad volt rendezni bármit a világon. Osztrigát, fészánt, őzet vagy a kármit kívánhattunk a vendéglőstől, mert rántott levesnél egyebe nem volt, tehát mi is azt ettünk. Fazzel hát meg votunk valahogy, na most — mondom — gyerünk egy pohárra. Nem bánom — felelt a két szociálista — hanem kössük ki, hogy egy huzamban két óránál tovább nem szabad beszélni egynek. Oh persze, hiszen akkor gyerünk át a siketnéma-intézetbe, ha azt a mesterséget akarjuk megtanulni. Ezen persze összevesztünk, én párbajra hívtam őket, ők meg a kommunizmust éltették és szidták a társadalmat. Minthogy pedig eszerint mi ugyan-azon vétségbe estünk, melyek miatt idekerültünk, az igazgatóság belátta, hogy javíthatlanok vagyunk, nem küldött tehát a javítóba sem, hanem egyenesen haza. No megálljatok gyerekek, kimegyek, rögtön jövök, folytatom.

UTAZÁS GYŐRÖTT.

Győrmege arról nevezetes, hogy Győrmegeében fekszik. Pedig kevesen tudják, hogy az hajdanában nem úgy volt s utazásaim főcélja, hogy a jelen állapotok multját megvilágítsam s a megye monografiájához hasznos adatokat szolgáltatassak.

E tekintetben megbecsülhetetlen kútforrásul szolgál Vargyas „adatok a salgótarjáni köszénbánya stb.“ többször idézett jeles műve, melyben a megye hossza és szélessége, különös tekintettel az epikai költészet és burgonyatermesztésre ethnografiai szempontból adatik elő.

Ezen adatok szerint Győrmege a keresztes hadjáratok alatt Vasmegeében feküdt és annak almegejét képezte, amiért is a megyét akkor alispánok kormányozták, megkülönböztetésül a főmegeéktől, melyeket a főispánok vezettek.

Ily alárendelt viszonyt azonban sokáig túrni nem lehetett s mi természetesebb, minthogy a köztörvényhatósági bizottság tagjai az erélyes tisztikarral titokban készítettek elő a megye felszabadítására vonatkozó nagyszabású szerveket.

E célra különös előszeretettel használták fel a közigazgatási bizottsági üléseket, melyek a legnagyobb titokban tartattak meg.

A közadókát és a rábaszabályozás költségeit mindenki pontosan megfizette, csak hogy a kormány figyelme a titkos összeesküvéstől elvonassék. Az ügy előmozdítására a „Győri Közlöny“ alapított, melyben a mexicói cactustenyésztés és a madagascari nádiverébtőjásokról jeles vezércikkék jelentek meg.

A titkos megállapodás nevezetesebb pontjai a következők voltak:

A megye hétfelé ágazó országútja szélében hét szilvafa ültetetik. (A gönyüi országút már akkor is állami út volt, tehát az nem jött számításba.)

A lótenyésztés érdekében a megye különböző helyein három csillagvizsgáló torony állittatik fel.

A megyében több sertéshizláló létesítése és azok cél-szerű elhelyezése végett Győrvárosához átirat intéztetik.

Menelaus és felesége valóperének gyors és szabályszerű elintézése végett minden tizedik évben törvénytörvény tartatik.

A közigazgatás rendszeres menete és gyorsítása tekintetéből a pánzsza éren egy szürkalló állittatik fel.

Ily kiváló és alapos előkészületek folytán mindenki meg volt győződve a biztos eredményről.

Épen recapitulationalis közgyűlés tartatott s nagy volt a részvét, mert mindenki sejtette, hogy e gyűlésen nagy dolgok fognak történni. Midőn az uti-, töltés- és csendbiztosok együttes jelentését olvasták fel Menelaus és felesége valóperében, megnyílik a terem ajtaja és a diszruhás teremőrök nagy diadallal vezetik be az „országos tulipán-egylet“ küldöttét, ki fontos küldetésének tudatában ékes dietio mellett nyújtja át az elnöklő alispánnak a nagy pecsétes levelet.

A levél felbontására titkos szavazatok útján azonnal egy háromtagu bizottságot küldöttek ki, melyhez még a legale testimonium járult.

Felbontatván nagy ünnepélyességgel a levél, az a főjegyző által háromszor felolvastatik, melyet a bizottság tagjai állva hallgatnak. A levélben az „országos tulipán-egylet“ örömmel tudatja, hogy végre sok tudományos kísérletek után a „fakilincs“-et feltalálta.

A hazai nagyjelentőségű és korszakalkotó találmány üdvriadással fogadtatik s a közgyűlés efeletti hazafias örömeinek jegyzőkönyvben ad kifejezést, egyttal pedig a megye önállósítása mellett sikeres feliratot intéz.

Végre ily nagy küzdelmek árán kivivott megyei önállóság emlékére elhatározza a megye egy „fás-kertnek“ felállítását s a deszkakerítés alapszegeleibainak letételére a szomszédos társhatóságok meghívását.

E nagyfontosságú ünnepélyre meghívást kaptak még az országos tulipán-egylet, a győri libalegelő-egylet, a győri gőzszunyoghálógyár-részvénytársaság, a pánzsahidi szürkallógyár igazgatósága és a szentiványi lenmagolajöntők szövetkezete.

A sokat ígéro ünnepély programja hosszas vita után következőkép állapittatott meg.

1. Meguyító beszéd, melyben Linné természetrajzi rendszere különös tekintettel a hazai háziiparra, folyamrendőri szempontból kimerítőleg méltattatik.

2. Óda a fakilincshez. Előadja a tulipánegylet alelnöke.

3. A sik tengeren. Elegia Homertől. Szavalja Menelaus felesége, Helena.

4. A „fáskert“ mint legfőbb tényező a közigazgatásban és annak befolyása a megyei levéltár rendszeres kezelésére. Felolvassa zongorakiséret mellett egyik utibiztos.

5. Győrmege monografiája, különös tekintettel az írva-olvasás tanítására. Erdélyi Indali Pétertől. Előadják az elemi első osztály növendékei.

Az ünnepély emelésére kiállítás is rendeztetik, mely alkalomból a győri szeszgyár mintacsatornákat állit ki, Győrmege szigetközi ködöt, Győrvárosa a libalegelőn termett safránt és indigót, továbbá conprimált sertésszállás-szagot, Heckli Falbius győri polgár egy minta vasuti átjáró hidat gumilasztiból, a győri muzeum azon gyékényládát, melyben Mózeset a Nilus vizében megtalálták. Ezen láda szeszgyárunk építése alkalmával ásatott ki.

Legnevezetesebb tárgya volt a kiállításnak az „országos tulipán-egylet“ által kiállittott fakilincs. Ezen fakilincs egészen vasból készült s elmés szerkezete leköti az ember figyelmét.

A megtekintésnél azonnal feltűnik, hogy annak kilincs alakja nincs s az embert ovatossá teszi, hogy fel ne üljön.

Az egész szerszám hosszas és egerfogóhoz hasonlit, melynek felső szerkezetében vannak a titkos rugók elhelyezve: ettől lefelé a csucs irányában egy szál vaspálcza nyulik, mely rugókra jár.

A tulipánegylet igazgatója ezen fakilincs szerkezete és használhatóságával beható magyarázatokat adott, melyből megtudtuk, hogy azt a „győrmegei alakuló-félben levő tejszövetkezet“ turós-zacskónak fogja használni, mely célra ez kitünő szerkezeténél fogva leginkább alkalmas.

Az ilykép nevezetességre vergődött fakilincsek csakhamar nagy elterjedésnek örvendettek, különösen midőn azok gyártását a nagysurányi cukorgyár vette át.

Ugy halljuk, hogy a jövődelmező üzletet mások is megizlelték, mert a győri körkemence igazgatósága is berendezi kemencéjének egyik osztályát, melyben a „javított rendszerű“ fakilincseket agyagból fogja égetni.

Kivánjuk, hogy a nemes törekvés megtalálja jutalmát.

Ostorffi.

GRI — BUGRI.

UGRI. Elutazol Bugri?

*BUGRI. Igen, szabadságot kértem,
hogy leüljem azt a kis rabságot, amit
rám sózott a Curio.*

*

BUGRI. Hát te berukkolsz?

*UGRI. Még nem tudom. Nem merek kirukkolni azzal,
hogy nem akarok berukkolni.*

*

UGRI. Hallom a vásárban roulette is volt.

BUGRI. Volt.

UGRI. Csak nem tettél ismét atyád akarata ellenére?

BUGRI. Nem, hanem a 48-ra.

A RÉGIEKRŐL.

— Furca magyar fordítások. —

Lapunk egy tisztelt öreg barátja juttatta kezeinkhez megsárgult merített papíron a következő fakó betűs, jóízű apróságokat:

CZIPŐ URAM.

Szabó István uram bötsületes tsizmadia ezéhbéli remekűt tag volt és valóban maga sem igen bánja, ha inkább e hosszú ezimen nevezték volna, melyet ő oly nagy önérettel ejtett ki, mint egy francia akademikus, mint azon az átkozott rövid néven. Az egész helység czipő uramnak nevezte. Elég megfoghatatlan dolog. Ha már az embereknek lábravalóról vett név kellett, hát hitták volna mint eszmadiat a természet rendi szerint eszma uramnak, de hát hiába mondogatta szegény: a czipőjét neki, nem vagyok én suszter, hanem tsizmadia ezéhbéli stb. Itt azután előszámlálta a mestereket, akik előtt remekűt, hogyan mulattak utána stb. stb. elannyira, hogy a hallgatóság a sokszor hallottak elől elpárolgott és a neki hevült mester azon vette magát észre, hogy a helyi casinó termében (értsd koresma-szobában) alig maradt harmad-negyedmagával. S ez őt cseppet sem boszantotta, sőt inkább kidülesztette mellét. Azt hitte a jámbor, hogy elszégyellették magukat, amért most rájuk olvasta a parancsolatot s ez önértetes tudatban büszkén lépdelt volna hazafelé, ha néhány házhosszat menve, a galiba utcai gyerekek utána nem kiáltják azt a csunya nevet. A „czipőjét az átkozott fattyuinak“ mormogta a mester s boszusan ment be házába, ahol egyetlen lányának kellett zsebre rakni nemes felfortyanásának gyümölcseit. Haragudott a Szabó uram, azért a szóért, pedig hát ő maga többször mondta, mint a gunyolódók összesen. Ha valakiről beszéltek és neki nem tetszett, „hogy veszett volna a czipőjébe“ volt készen tartott felelete, ha pedig tetszésére volt a szó, eléggülten mondta „a czipőjét, de megcselekedte“; még az élettelen tárgyak vagy

Tiszt. Lukács János bogyoszlói lelkész: *sursum corda!* így fordítja: „húzd fel a hurokat.“

*

Ugyanaz mélt. Juranics Antal győri püspök beiktatására tiszt. Bielik által készített diák-dicsbeszédet magyarra fordítván és kiadván, a diák-nyomdahibát (gregarius helyett gregorius állván) hiven magyarázta; „minden személyváltás nélkül, minden emberi tekintet nélkül bánt ő (mélt. püspök ur, még mint pécsi püspöki helyettes) mindenekkel, akár ezredes kapitány volt is az, akár Gergely.“ (Nyom. 1826. Sopron. 7-ik lap.)

*

Szintén ezen fordításban a 9-ik lapon ezeket olvashatni: „ki nem láttya tehát, hogy Te véled vissza fognak jönni a Te, mind a két Társaságról jól érdemlett Antecessoraidnak, Szechenyieknek, Christianus Augustusoknak, Grolliusoknak, Zichieknek, Viltiusoknak ama édes emlékezete, akik nem tették számár háttára a bársony nyeret.“

*

Egy huszár így szólott a tele tarisznyás paraszthoz: *Des huc illam sunkam & vörös gyurkonem alias te kardlapizabo.*

*

E verset: „*Silvestrem tenui musam meditaris avena.*“ (Virgil.) egy községi poeta így fordítá: erdei musát fogtam, gondolod a zabban?

állatok is e megszólítás alá estek. Hogy e szavajárása az érdemes eszmadianak honnan származik, azt mély homály fedi s hiába töprengett rajt a szomszéd szürszabó, aki pedig irástudó ember és tavaly a követtel is kezét fogott, kielégítő feleletre csak nem juthatott. Mi nem szoritottunk ugyan a követtel kezét, hanem az iskola mellett sokszor eljártunk, hát megpróbáljuk okát adni. A legtöbb ember, mikor káromkodik, vagy valamely felsőbbiséget sző bele, mint az „angyalát“, a „teremtőjét“ stb., vagy pedig valami megvetett, alsóbbrendű tárgyat használ szitkozódásra. Szabó bátyánknál ez utóbbi eset állott. Ő mint eszmadiamester, csak megvetéssel tekinthetett a művészetének nemes keretén alul levő czipőre s így nem csuda, ha haragjának kifejezésül ezt használta. Hogy később minden szürszóra alkalmazta, annak a tudákos szürszabó ellenére, akit okoskodásunkkal ugyanesak lefőztünk, abban találjuk okát, hogy a szokás természeté válik. Hősünknek említett tulajdonán mindenki kaczagott, csak szép lányának fájt a gunyolódás, melylyel apját illették. Szegénykére dehogy mondták, hogy Szabó Mari, hanem csak a czipő uram lánya. Azt hiszem, multkor ugyanehelyen a szépről tartott felolvasásom után felmentenek kérem a lány szépségének esetelése alól, annyival is inkább, mert ha ezt tennem, okvetlen bajba keveredném a gazdag molnár Lajos fiával, aki egy idő óta a eszmadia kertjének kerítése körül szokott settenkedni és onnan nézegette a csillagokat, meg a holdat és sóhajtott akkorákat, hogy az esti szellő bátran konkurrensnek tekinthette őt. Pedig hogy a Vendég Lajos esténként sóhajtozva ácsorog, az épen nem gyerekesség, mert egyébként, mint a falu legdubajabb legénye inkább dorbézolni szokott s olyan csinyeken törte a fejét, amik a harmadik határba is híressé tet-

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok

találkozása.

Ádány. Hát a fene gondította azt is, hogy ezők a zarak még szopnak is, vaj honu a vérit szíjják a zembörnek!

Miháj. Mán honnan mondhattya azt kend nászom?

Ádány. Hát nám a Zuraságnak aszondja a zifúr: mit méltózkodik színi Aszongya rá az uraság: Médi jánost. Hát ez a Médi András unokájo lössz.

Miháj. Mán nászom, én még furábbat hallottam. A rosszképü Dávidnak a fíja mög mindétig csak aszongya, ha ezibar kő neki: „hozzon egy gubát.“ Fél-töm is azutátul fogva a gubámat nagyon.

ték. No látják kérem, hogy igaza van a helységbeli tanítónak, aki a koresmába azt szokta mondogatni, hogy kár a gyermeket tanulásra szorítani, mert aki-ről az Isten azt végezte, hogy tudós ember legyen, az úgy is tudni fog. Ugy-e hogy lehet az emberből még esillagvizsgáló is, ha az iskolának színét sem látja. Hát amint mondtam, a molnár fia egy idő óta a kerítés körül szokott ólálkodni s el-el hallgatta azokat a szép nótákat, amik onnan hangzottak, mikor már megelégette, belül került egy szives „jó estét hugom“-at rebegett. A csimadia mester leánya, mert ő volt az éneklő esalogány, falusi etikett szerint viszonzta a köszöntést s azt senki sem veheti rossz néven, ha elesve-vegték kiesít míg nem a házfelől valaki borizú hangon kiáltott: „Hol a czipőbe vagy addig Mari!“ Ekkor aztán a legény sóhajtván mondott jó éjt s szomorúan balagott hazafelé, utközben nézdelve a csil-lagokat, amiknél az imént sokkal szebb szempárba felejtette tekintetét. A molnár és kedves oldalbordája csak fejüket esóválták, mikor látták, hogy máskor oly vig gyermekük órahosszat eláll a kapubábnak támasz-kodva s hallgatja a malom kepelését, meg a szive dobogását. „Ej mi lelt fiam“ szólt párszor a molnár, „hogy meg kell tőled a szót venni; talán bántott va-laki?“ „Dehogy apám uram, mi bajom lenne.“ Hej pedig de bántotta szívét az a kis barna lány ott a szomszédban s hogy megszűnnék a bánatja, ha meg-tudná, hogy egy idő óta, de sokszor elsőzza az is a levest és a bögre helyett a főzőkanalat teszi a tűzre. Hanem hát ezt Lajos nem tudhatta s a szerelmesek bátortalanságával óázta el mindig azon szándékát, hogy megkérdi Marit, míg végre a bizonytalanság any-nyira gyötörte, hogy elhatározta, miszerint ennek vé get vet.

(Folyt. köv.)

HIRHARANG.

— Győri krónika. —

Lövölde. Mult vasárnap kétféle durrogás verte fel a kies mulatóhely csöndjét. Este hatig a fegyverek, hat után a jutalomra kitűzött pezsgők durrogtak. Három díj volt garnirozva pezsgővel, ezeket I. Réthy, II. Surányi, III. Szávay lötték le. Kivülök IV. Fűgi, V. Gnasser, VI. Toffant nyertek díjat négyeseikkel. A mai czéllövészet is igen érdekes, a díjat mint halljuk Grivicic alezredes, a lövölde e kedves barátja adja. Az országos diszlövészetre is nagyban készülődnek a lövészek, — szebbnél szebb jutalomtárgyakat lehet látni már is. A diszlövészet aug. 16—20-ika között leend. Kívánjuk, hogy a golyók gyászfekete sorsra jussanak, annak is a közepébe.

*

A „Hazánk“ pechje. (Már megint.) A mi kollegánknak csak mindig pechje van. Most meg a „Függetlenség“-be ir egy cikket Kalma, a szerkesztő s kesereg a szerkesztői kongresszusról. Szidja a fővárosi lapokat, hogy „most is mit tesznek? Meg-emlékeznek a kongresszusról? Dehogy! Kutyába sem veszik! Ha Bismarck kutyája náthás, arról vezércikknek. De a szegény vidéki szerkesztők gyűléséről egy apró hirt sem irnak.“ És ezt a cikket ugyanazon napon szedik, mikor többek közt a „Egyet-értés“, „Budapesti Hirlap“, sőt maga a „Függetlenség“ is vezércikkben emlékeznek meg a kongresszusról. Persze másnap furcsán hangzott a panasz! Pech.

*

Lapunk és a „Torma“. A vidéki élelápok tipikus mintaképe a jeles szombathelyi „Torma“ Kohn Számi szerkeszti, egy második Erneyi Károly. A mi-napi „hirlapkiállítási pavillon“-unkban megemlékez-tünk a Tormáról is. Ezt ő zokon vette s azzal sem-misit meg bennünket, hogy a „Garabonczias Diák“ tartalma régi könyvekből van kilopva. (A régi tolvaj is azt kiabálta: „Fogjátok el a tolvajt!“ Mi ezért nem haragszunk „Torma“-ra, sőt nevetünk ezen határozot-tan egyetlen vicczének. Hanem, hogy a mi közönsé-günk is nevéssen a „Torma“ vicczéinek, ezennel köz-lünk egypárt a legutóbbi egyetlen számból, hogy lás-sák mi a különbség. — Megjegyezzük, hogy az itt következő állítólagos élecek óriási betűkkel büszkél-kednek a lapban s tulnyomó tartalmát teszik. Itt jön-nek szószerint:

A vadirtó. Lendl Antal ur, R.-Szent-Márton igen derék plebánosa, azon kellemes helyzetben látja magát, hogy neki van a leg gondosabb erdőre.

Müller Ferencnek hívják a bátor férfiut, ki a közelebbi napokban a tarkasdalfvai erdőn akkora farkast lött, mint egy esikó.

Ugy mondják, hogy a nevezett erdőben még más két ily vadat is láttak.

Az egész vidék köszönetet szavaz a derék erdősnek, ki a nyajakat, de magukat a lakosokat is egy ily gonosz ellenségtől szabadította meg.

Méltó rá, hogy a szokásos lódióban részesítse a megye. (Ugyan erdőre, löjjon már neki egy nyulat, no!)

Dalos-ünnepély. A Budapesten augusztus elején megtar-tandó dalos-ünnepélyen dalárdánk is részt vesz.

Ugy halljuk, hogy a sárfalvi ifju dombólde sem fog elma-radni s két bassista által fogja magát az ünnepélyen reprezen-táltatni. (Fein.)

Kinevezés. Mészáros Ernő ur, ki eddig a körmendi szolgabírói hivatalnál kezelte ügyesen az irnoki taglót, a főispán ur által közigazgatási gyakornokká neveztetett ki. (*Nem fél a taglótól?*)

A drezdai brutalitás. A drezdai tornász-ünnepélyen sérelem esett a magyar nemzeti színeken.

Nemzeti szalaggal díszített koszorukat eltávolították.

Nincs annak ott helye — azt mondták.

A sérelem miatt tornászaink a derék vendégszerető uraktól elégtételt kértek, de a szabályos 24 óra alatt senki sem jelentkezett!

S e gyáva pimaszok mernek sértegetni!

(*Ne háborogjál magadat Thorma.*)

Sikerült vigalom. A körmendi tüzoltók közelebbi vigalma igen szépen sikerült.

Bevetele 171 frt 60 kr volt.

A felülfizetések sorát Diskay Kálmán ügyvéd 10 forinttal kezdte meg.

A tüzoltóság oly szép eszme, mely megérdemli a lelkesedést. (*Ezt se tudtuk eddig.*)

Megfoghatatlan. Nilson Krisztina, Radzivil hercegeg estélyen felőrai énekért 10.000 frankot s értékes tárczát kapott. En gyakran oraszám elorditok egyik-másik vendéglőnk zene-estélyén, végre mégis úgy dobnak ki!

(*Hát olyan szokatlan volna ez keeteknél?*)

Ez asztán a példa. Batthyány Odön hercege kötelességévé tette összes gazdatisztjeinek, hogy a magyar nyelvet két év alatt elsajátítsák.

Öherczsége kitünően tudja, mivel tartozik ama nagy névnek, melyet nagy ősök viseltek. (*Thorma mach dich grajz.*)

Gottlieb Maritz elmékedései Három koesi vitte a Simon órat, meg a dakter órat, meg a budapesti fődakter órat Rózsavárra.

Hath liba, 10 rucza és 20 csirkhe ilethinek arán jól mullatta mogát a dakter órak, meg a pathicarus órak.

Pathicarus órak?

Ollan nincs!

Két thudós nem féri meg mogát edj csárdában.

Aztán meg azt a dicsőséget, hogy ki vendégeli a fődakter órat — megoszthani csak nem lehet moghát! (*Güt! Güt! Sehrgüt!*)

Van azután ugyane számban egy szép tárcza a Pesti Hirlapból, egy komoly reklám-levél Gleichenbergből, ahol a szerkesztő ur potyára hüsel, van Ferencz Ferdinánd de Este főhercegről egy nagy komoly czikk, arczképpel, a czikkből adjuk a következő vicezes sorokat izlelőül:

„A főherczeg kitünő sportférfiu is, különösen mint jeles lövő ritkítja párját.

E körülmény részesítette a jelen sorok íróját is abban a ritka és magas szerencsében, hogy alkalma volt a főherczeg *lelki nemességét* közvetlen közelebről bámulhatni.*)

Egy napon ugyanis a lövő-házban időzván, egyszerre csak azt vettem észre, hogy a főherczeg áll mellettem.

En tisztelettel üdvözöltem őt s vissza akartam vonulni. (*Hörst du Kükürüt? Iach! Iach!*)

Ő azonban a legnyajasabb módon maradásra szólított fel s biztatott, hogy löjjek vele.**)

(*Hörst Siga!*)
E *magus kegy* maradni kényszerített. A főherczeg lött s 3 $\frac{1}{2}$ perc alatt 7 lövést tett, egyszer sem hibázva el a czélt stb.“

Azt hisszük, ennyi jó vicez egy számból elég. A a többit közölnök, de nincs rá terünk. Ezer bocsánatot kérünk ezekért is.

Szépítő-egylet. Ha a szépítő-egylet valóban szíven hordozza a város szépítésének érdekeit, melegen ajánljuk, hogy amit eddig a sétatér szépítésére tett (az öntözést kivéve) sürgősen vonja vissza. Kivánja a sétatér szépségének érdeke 1) hogy a fák az őket lépten-nyomon elrútító papírfoltoktól megszabaduljanak, mert manap már nem szokás a fákra raggatni az intő czédulákat. A sétáló közönség kétféle: művelt, aki nem bántja a fákat ha nincs is papiros hirdetmény folyton

*) Lássuk a ritka lelkiismeretesség példáját.

**) Ehhez nem annyira ritka lelki nemesség, mint talán ritka erős gyomor kellett.

a szemé előtt, — vagy műveletlen, aki esetleg annak daczára is bántja, ezek ellen egy jó kertész vagy csósz a legbiztosabb intézkedés. — 2.) Azok az ormótlan akácfa-karók, melyek a sétatér négy sarkát éktelelitik naiv utbaigazításaikkal szintén fölöslegesek, s ha mégis állíttatnák, akkor esinos öntött vasból lehetnek csakis. Ilyesmí csak a Krumpli-sétatérre való. — 3. Ha a nagyvárosias hirdető-padok meghonosulnak, a szépítő-egylet izlése örködjék, hogy a hirdetmények izlésesen és lehetőleg egy szabvány szerint föstessenek, mert az az első pad ormótlan kék táblájával kiabál ugyan, de csakis a szépítő-egylet izlése után. Vagyis más szóval: a fákra a következő kérelmet kell ragasztani: „A fák és ültetvények a tisztelt ezimü szépítők kegyelmébe ajánlják magukat.“ — Az akác-karók táblájára: „Szigoruan tiltatik a szépítő-egyletnek e helyen a hajduk számát egy karóval szaporítani.“ A padokra meg közönséget kék ültetni, hogy ne viritson ki az a kék, aminek kiviritani nem kék. Egyebekben üdvözöljük a derék egyletet.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Paprika Jancsi.

ovány, de józü. **Ika.** Ilyen alakban nem lehet, hanem majd átalakítjuk s közlés előtt bemutatjuk. **Sz. B.** Az egyik vicezet Noé mentette meg az özönvizből, ott hevert a bárkában, de már Chámot nyakonütötte az öreg Noé, amírc folyt-n ezt nyütte. Az özönviznek már néhány éve s azóta számtalan ember jutott Cháin sorsára. És ön még beküldi?? A másik teljesen új, de használhatatlan. **Vizmentes.** (Sopron). Vicezmentes. **Rémromán-czoló.** Beválik. **Torma Szombathely.** De a je-

buzens lelkit kendnek, befogja azt a rágalmazó száját, mer enlapjával tömjük be hogy megveszekedik, mint a tormába szorult féreg. Ebadta revolverkőbjia! **Dr. X.** Az csak olyan következtetés, mintha valaki kiindulva abból a közmondásból, hogy hasonló, mint egyik tojás a másikhoz, — azt bizonyozza, hogy ak strucz-tojás és tyuktojás között nincs különbség. **Y.** A főjegyzői drukkere

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

(Kármelita-tér 3. sz. II. em.)

1176/1885.

Árverési hirdetmény.

Győr szab. kir. város árvaszéke részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Höfer János utáni hagyatékhoz tartozó 1884., 1883., 1882. és 1881. évi nagybaráthi, tényői, neszmélyi és somlyói, továbbá 1878., 1874. és 1868. évi neszmélyi és somlyói borok hordókkal együtt a f. 1885. évi augusztus hó 11-én és esetleg következő napjain reggeli 8 órakor örökhatyó által a „Fehér-hajóhoz“ czimzett szállodában birt pincze-helyiségekben tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igézőknek azonnali készpénz-fizetés mellett eladatni fognak.

Mire a venni szándékozók meghivatnak.

Győr, 1885. évi július hó 25-én.

Braun József s. k.,
jegyző.

Kiadó lakás.

ÁSVÁNYON

az „Egres-utcában“ 30. sz. a. levő lakás, mely **2 szoba-, konyha, 2 zárt padlás-, két tűzmentes boltíves kamra-, istálló- és pajtából áll, s udvartér, kert és ezenkívül szép darab föld is járul hozzá,** bármely naptól kezdve bérebe kiadó. A helyiség

bolt

gyanánt igen használható. Bővebb értesítést a szerk. irodában adnak.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde
BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Fecskenőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknél és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

TÓTH IGNÁCZ-féle

vas-, szerszám- és kőszén-üzletet,

ugyszintén az ehez tartozó KÜHNE gyárából való

gazdasági gépek bizományi raktárát

(fehérvári-utca 24. szám alatt) e hó 1-én átvettem.

Főtörekvésem leendő mindenben az üzlet eddigi jó hírnevét továbbra is fenn tartani s jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett — gazdagon felszerelt raktárammal — a n. é. közönség igényeit kielégíteni.

Tisztelettel

BRENNER ELEK.